

tekst av Torstein Fjellheim

Heimvegman.

Langsamt
mf.

Her er gren-di fram-om al-le gren-der. Ing-en stad eg

m.f.

trivst so godt som her. Heim-att her min høg og tan-ke ven-der,

f

når eg bring i an-dre byg-der fer. Min-nest fjord-en,

f. mf.

som i so-li glit-rar, og i må-ne-skein ein stil-le kveld.

Høy-rer fug-le-bo-ren syng og kvitt-rar hult frå da-len til dei

mf.

so-ste fjell. ||